

Pramen

Riečka

SPOLEČNÝ MAGAZÍN

ČECHŮ a SLOVÁKŮ ve WINNIPEGU a MANITOBĚ

Newsletter Publication for Czech & Slovak Community in Manitoba

Ročník 31/ Společné číslo 1 / Jaro –Léto 2025

Partneři/Partneri

České a Slovenské Sdružení v Kanadě—Odbočka Winnipeg /
Czech and Slovak Association of Canada—Winnipeg Branch
Kanadská Česko-Slovenská Podporná Jednota—Winnipeg /
Canadian Czech-Slovak Benevolent Association—Winnipeg

Vážení přátelé a krajané / Dear members and friends of The Czech-Slovak Benevolent Association

First half of 2025 has passed with successful calendar of events and participation. Our association at the end of last year counted 128 fully paid members. Of that number, 12 people serve on the Board of Directors. For a full list of positions and names see the “CONTACT US” link of our web page: <http://www.czechslovakbenevolentassoc.ca>

On the same pages you can also find club's opening hours, full program, how to renew or pay new membership, and Thursday night menus with instructions for booking your meal and other. Inside of this issue you will find our new list of events for second part of 2025 which will be similar to the last fall/winter season, like Dinner and Movies nights, Current affairs/Cultural Heritage Fridays, Traditional Pig roast and Wine tasting. That is, unless you have an idea what else could be added to our program and are willing to come in and lead with organization. Help and advertising will be always available.

Our “Club building“ is open regularly on Thursday nights with supper (please, do pre-ordered), snacks and bar with alternate smokies night (supper substitute) done by “our gentlemen” BBQ team, grilled on BBQ donated by Karol Bacik. BBQ is now substitution for potato pancake nights that were, for many years organized and worked by Eva Stracená with help from Zuzka Kovacs.

I would like to thank (and we all should) to Eva, Zuzka and to Eva Šoustková who retired after eight years of running bar and cooking Thursday dinners.

I want to extend a warm welcome and thanks to Veronika and Bozena Eliasovy for taking over from Eva Šoustková and continuing with running Thursday night bar and dinners.

And many thanks to all Board members for their dedication and volunteering to the club. Note of appreciation goes to Mr.Jaromir Samek, Willi Mueller, Marcela Stedronska, MaryAnne Wall for their ongoing dedication to our Club and to Gizka Majerska for updating and keeping current Facebook site of our Czech and Slovak Community. We are happy to cooperate with a Winnipeg branch of the Canadian Czech and Slovak Association and with MishaGogela who is publishing our joint publication Pramen / Riečka.

Financial situation is stable, thanks to donations from many members besides their annual membership, needless to say that simple participation in any club activity is important and appreciated.

We have gratefully accepted grants from the Czech republic and Provincial and City governments. Thanks to our building suite tenant and her two cats for keeping vigilance of our neighbourhood.

Wishing all healthy well spent year. *Frank Kriz, president*

Pozvánka na piknik
Summer Pork roast Celebration (CCBA & CSAC)

Sobota, 23.8.2025, 14:00-17:30 --- Saturday, August 23, 2025
2:00-5:30 pm

Vydávání jídla začíná ve 2:30 / Buffet opens at 2:30

Tradiční letní setkání v prostorách společenského sálu a dvora KPČSJ

Přijďte se setkat s krajany a všemi přáteli našich organizací.

Vstup volný pro členy CCBA.

Pro nečleny, zaplacení členského příspěvku na rok 2025 - \$15.

Pro příchozí, kteří se nechtějí stát členy CCBA - \$17

Come to see compatriots and friends of our community.

No cover charge for CCBA members.

When purchasing CCBA membership (\$15) at the door, no cover charge for the event.

If somebody does not want to become CCBA member, cover charge \$17.

DOBA IDIOTSKÁ

Vilém A. Kun

*„Obávám se dne, kdy vývoj technologie
předčí vzájemné lidské vztahy.*

Potom svět bude mít generaci idiotů!“

Albert Einstein.

Člověk žasne nad skutečností, že někteří jedinci dokážou předpovědět, jak se bude vyvíjet budoucnost. Albert Einstein svými znalostmi mohl předpokládat technický vývoj, ale nemohl mít ani tušení o internetu, nebo o mobilním telefonu, a hlavně o jejich bezmezném použití a dopadu na společnost, přesto jeho předpověď platí. Názor Einsteina navede na různá období dějin, jak je označili učenci podle významných událostí. Na Dobu kamennou, Dobou Faraonů, Antiku a novější na Dobu temna. Osvíceneckou dobu a tu současnou 21. století zřejmě pojmenují na „Dobu idiotskou!“

Novinář a spisovatel Rod Dreher ve svých knihách analyzuje vývoj kultury západních společností spojený s křesťanstvím. Ve spojitosti s křesťanstvím proto, že křesťanství rozvinulo písemnictví a nauky vedoucí k objevům a všeobecnému pokroku lidstva. Pan Dreher zkoumá klíčové události posledních sedmi století, které bohužel, podle něho vyústily „do vyprahlé pustiny a atomizace lidských cílů, do úpadku a roztržitosti, společenského sdružování a bezvěrectví!“ Liberální a levičácké snahy nahrazují Boha rozumem – vědou! Věda pomohla zavést úžasné technické vymoženosti, ale zároveň uvedla velikou nespokojenost lidstva, která zatáhla Západ opět do doby temna! Uvedenou atomizaci panem Dreherem vidíme kolem sebe. Není to jen v poklesu návštěvnosti kostelů, ale též společenských klubů, kde se lidé poznávali a přátelili. Ve spolcích se seznámili, sdíleli své radosti i strasti a vypomohli si v potřebě.

Vedle A. Einsteina mnoho filosofů a spisovatelů vyjádřilo svou představu o nastávajícím vývoji lidstva. Do popředí přichází známý spisovatel George Orwell. Ve své knize „1984,“ až neuvěřitelně výstižně vypsál život lidstva v takzvané „Vyvinuté společnosti.“ Rok 1984 je už dávno za námi, bohužel jeho popis nastávajících událostí zůstává aktuální a plíživě se uskutečňuje! Označení dnešní doby za „Dobu idiotskou,“ není jen názor podivínů, ale naneštěstí je to skutečnost!

Pro potvrzení názoru není třeba jít do daleké minulosti, do doby francouzské revoluce, která dokázala neuvěřitelně nalhat „hlupákům“ že revoluce (vraždění) jim uskuteční největších přání všech; „svobodu, rovnost a bratrství!“ Neznáme tehdejší francouzské fanatiky, ale v našich pamětech máme, jak v březnu 1939 po uchvácení Čech a Moravy Německem, davy na

Václavském náměstí hajlováním a kyticemi vítali Hitlera - grandiózního zlosyna 20.století. A je jedno, zda ho vítali Češi nebo Němci – byli to idioti!

George Orwell důkladně znal učení Marxe a pochopil, kam vede jeho rovnost všech. Ve své knize „Farma zvířat“ alegoricky, avšak pravdivě vyobrazil hlásanou rovnost všech. Brilantně to vyjádřil jednou větou: „*Všechna zvířata jsou si rovna, ale některá jsou si rovnější!*“ Ti, kteří zažili vládu komunistů zakusili na svých kůžích jejich rovnost! Poznali Orwellem uvedenou rovnost mezi držiteli průkazu KSČ a sebou, nečlena strany.

Tragédie komunistické utopie vznikla ďábelským nápadem Marxe, vsadit karty na „proletariát“, který postrádá nejen inteligenci, ale doslova je hloupý! Právě proto Karl a další s ním vybrali ho na svoje nelidské záměry! Lidé zaslepeni přízrakem komunismu nastolili krutou a neomezenou moc nad obyvatelstvem, která předčila i očekávání jejich ideologů! Sobecky a násilně drželi svou moc a občanům upřeli nejen hlásanou rovnost ale i svobodu.

Sobeckost a závist jsou vlastní sestry stupidnosti, avšak právě ony jsou pilířem totalitních režimů. Našel by se jiný důvod než sobeckost volit v roce 1946 v Čechách komunistickou stranu? Sobečtí pošetlci skočili na lep komunistům, že všechno bude jejich. A čeho dosáhli? To, že občané obelhaní tvrzením, že vše je jejich museli pro své přežití krást „ze svého!“ Družstevníci kradli zrna pro svou drůbež na „svých polích“!

Ve „Farmě zvířat“ Orwell skvěle vyobrazil komunismus. V jedné stati prasata obvinily osla, vedoucího farmy, že „*nechrochtá jako oni!*“ Podivné? Ani náhodou! Sami jsme to zažili. Po desetiletí komunisté Rudolf Slánský a Klement Gottwald chrochtali úplně stejně, a přesto v roce 1952 Klement nechal svého druha Rudolfa pověsit na šibenici a sním dalších deset soudruhů od koryta ze kterého sám dlabal.

Popravy navedly článek na ozbrojený únorový puč komunistů. Z události nelze vynechat prezidenta Edvarda Beneše – slabocha, který 5. dubna 1945 v Košicích podepsal dohodu (sepsanou už Moskvě), že souhlasí „znárodněním průmyslu ČSR!“ Zničil tím celý Československý průmysl, který za I. republiky stál na pátém místě ve světě. Slaboch, na příkaz Stalina zrušil i vlastní Agrární stranu, která ho zvolila.

V komunismem uchvácených zemích uváděli heslo: „*Po staru se žít nedá, mládí vpřed!*“ Proč právě mládí vpřed? Manipulátoři (politici), dobře vědí, že mládež je nezkušená a snadněji se nechá svést k nesmyslům, a proto věkem nabitá moudrost starších se musí vyhladit. Nastavený špatný směr se pozná až na pokraji zkázy, jak se to stalo ve Východním bloku a v SSSR. Bohužel, až po mnoha letech podrobení, národy couvly od hlubin socialismu Hitlera i komunismu Lenina.

Pokud se uvedení Hitlera za socialistu někomu nezdá, je to hrubá neznalost. Nebyl snad Adolf vůdcem NSDAP – „Národně socialistické dělnické strany?“ Spíše zůstává záhadou, proč uvádějí socialismus Hitlera za špatný a pravicový směr, ale stejný „socialismus levičáků,“ je pro lidstvo dobrý? Zřejmě si uvědomují, že žádný totalitní režim nemůže existovat bez diktatury. Raději nalepují na národní socialismus na Mussoliniho fašismus, který také nebyl jiný! „*Jsem a zůstanu*

socialistou a moje názory se nikdy nezmění. Mám je v krvi,“ prohlašoval Mussolini! Nebyl jen socialista, patřil do gangu marxistů a komunistů. Zaváděl kolchozy a znárodňoval podniky. Ve Švýcarsku se setkal Leninem.

Levičáci pro šíření svých absurdit si vzali na pomoc tu nejhanebnější lidskou vlastnost, „závist!“ Zavedli nenávist ke každému, kdo si vydobyl o něco více než oni. Snadno šířitelnou závist často používali ke svým zločinům mocnáři a politici v průběhu dějin. Využívali emoce závesti mezi sociálními třídami a k nenávisti rozdílu mezi národy vedoucí k válkám. Hlavním důvodem k napadení sousední země byla závist, že mají o něco víc a vedou si blahobytněji.

Má dnes celá škála lidí od nevzdělaných až k profesorům jiný důvod vést lidstvo ke zkáze než závist? Co jiného než zášť je vede přizpůsobit se na bohatství druhého. Zaslepení osobním ziskem nevidí, že ochuzením bohatých společnost nezíská nic, ale ztratí hodně! Chudý člověk nemůže nikomu nezajistit živobytí – dát práci, jak jim poskytují majetní.

Sobeckost je hnací silou mladých aktivistů hnutí WOKE (*Woke – probuzení*). Hnutí WOKE zavrhuje a chce zrušit vše staré, byť je to potřebné a užitečné. Chce zbourat vše co pokládá za neprogresivní a zastaralé a začít od počátku. Zavrhuje minulost, která přivedla lidstvo k dnešním prospěchům! Aktivité WOKE dokázali skutečnost, že „*pokrokáři, nebo proletáři je stejná verbež!*“ Ubohé na jejich ideálech je, že nikdo z nich neví, co vůbec to „nové a úžasné“ má lidstvu přinést. Přebírají jen názory globalistů z Davosu, že *Blaho člověka spočívá – nevlastnit nic!*“

Wokem poblázněných je snaha zrušit ve státě policejní dozor. Dovede si někdo představit, kromě idiotů, společnost bez dohledu nad zákony? Jejich nízká inteligence nedovolí vidět, že i ve sportu kde jde jen o a zábavu je na hřišti 2 až 5 rozhodčí, aby zápas byl férový. Ale policejní dohled na férový průběh denního života jim vadí. Chtějí anarchismus, aby člověk byl člověku vlkem!

Minulost přebolí! Bohužel, idioti jsou na věčné časy! A právě oni vyplavou na vrh a dychtí řídit svět. Zdá se jakoby v 21. století chlubicí se učeností, pošetilost a nerozum nabral ještě více na síle. Hloupost je nezávislá na vzdělanosti. Nejhorší je hloupý vzdělanec, jak se vyjádřil známý psychoanalytik Carl G. Jung, jelikož mnohdy mají v rukou politickou moc.

Uvádím učence, jelikož mnozí profesori na univerzitách, hlavně v USA nadále hlásají Marxova učení, že „*každý má právo na kus modrého nebe!*“ Ale to, že k ukrojení kusu modrého nebe je potřeba osobní snaha a tvrdá práce, už neuvádějí. A mladí fanatici očekávají, že vše vysněné jim padne do náruče.

Progresivní liberalismus byl zpočátku pokrokový, pokud nenajel na koleje marxismu-leninismu. Levičáci se nepoučili ani z rozsypaní „tragické komedie komunismu“ v devadesátých letech 20.stol. Vytýčili „nový směr – neomarxismus!“ (Že by „S lidskou tváří?“)

Ničemnosti pokrokářů jako jsou *inkluze, diverzita, rovnostářství* (nikoliv rovnost), nejsou ničím jiným než pokročilejší metodou třídního boje! Rozděluj (na třídy) a panuj! Pokrokáři potlačují

jakoukoliv formu individuální odvahy k podnikání (z čehož plyne bohatství společnosti). Násilně je nahrazují nezaújatým a stagnujícím kolektivismem, družstevnictvím. A ten, kdo řekne pravdu, že tyto formy nemůžou fungovat, je násilně umlčen Orwellovským „newspeakem,“ kdy „pravda je lež, lež je pravdou!“ Překvapující? Jen pro ty, kteří nezažili totalitu, kdy pravdou byla bída v Americe a bída v SSSR byla lež. Dnes žijeme na planetě, kde vládne lež. Pravda je nepotřebná veteš, protože je neatraktivní.

Tragédie lidstva spočívá v tom, že idiotství je nakažlivější než epidemie, které až na málo jedinců zasáhla celé lidstvo. Udělali z nás hlupáky, aniž si to uvědomujeme! Nepočítat se mezi zmíněné je samozřejmá reakce. Bohužel, upřímný pohled na uvedený problém ukáže jiný obraz – bojíme se opustit řady. Názory jsem čerpal z výroků a psaní lidí, kteří ještě používají „zdravý selský rozum,“ kteří jsou zesměšňováni a vehementně umlčováni dnes. Proč logika a kritické myšlení se nevyučují už na středních školách? Zřejmě proto, že panovníci a politici nepotřebují uvažující a moudré občany, jen studované a vyučené na vykonávání potřebných prací.

Neutěšený stav našeho života předvede malá ukázka. Jak byste reagovali, kdyby vám nařídili, že při každém nákupu čehokoliv musíte určitou sumu peněz vhodit do pokladničky pro bohaté. Pro bohaté? Nedivte se, je to divné jen „naoko“! Věc se má takto: Po večeři se usadíte před TV dozvědět co se děje ve světě, nebo zhlédnout nějaký program. Televize vám každou chvíli přeruší děj reklamou! Nemluvě o tom, že na vymývání mozku během přenosu nutí vidět stejnou reklamu několikrát. Tím okrádají lidi nejen o čas, ale též o velké peníze! Za každou reklamu potravin, aut a oblečení nebo čehokoliv při nákupu připočítávají zákazníkovi částku – pro bohaté. Jinak by sportovní kluby nemohly platit hráčům sta miliony. Ale i stamilionové fotbalové hráče Cristiana Ronalda a Lionela Messi, nechává je v dáli 26. letý z baseballový hráč Juan Soto, s 15. letou smlouvou pro New York Mets, za \$765 milionů. Máme mu to závidět? Není to jeho vina. Jen si uvědomit, že J. Soto za každé švihnutí pálkou dostane \$15,000 z peněz lidí připočítaných k ceně nákupu potřeb, aniž by se dotýčný dívali na jeho hru.

Člověk – Homo Sapiens, dnes „už nemoudrý – přeprogramovaný,“ si ani neuvědomuje jak je okrádáný! Místo okrádání nesčetskými rafinovanými způsoby, socialisté tlučou do hlav pracujícím hanebnou lež, že je okrádají jejich zaměstnavatelé, kteří jim umožňují vydělat peníze na živobytí! Nedá se nic dělat, říkávalo se za nacizmu i za komunizmu! Nedá se proto, že lidé zabili nejen Boha, který jim udával životní směr, ale s Ním též zbytky svědomí a kuráž, jak napsal filosof Friedrich Nietzsche. Lidé ztratili kuráž nejen k činům, ale vůbec vyslovit co je zraňuje, jen nenápadně splynou s idioty, kterých je většina!

Vřele děkujeme Janě Wenzlové za krásnou fotografii na přední stránku Pramen / Riečka!

***Modrotlač*: A Slovak Tradition Reborn in the Canadian Rockies**

By Giselle Majersky

CALGARY, AB – In the vibrant, competitive arts scene of Calgary, where creativity flourishes at every corner, one local artisan is carving out a unique niche, weaving history and heritage into stunning contemporary pieces. Meet Mira Sandrik, the visionary behind "ItsMira," a brand that has quickly become synonymous with the exquisite beauty of Modrotlač, or Blueprint fabric. Mira, a former broadcast senior editor and graphics artist with a keen eye for detail and design, embarked on a new chapter in 2022, transitioning into a freelance content creator, photographer, and artisan. Seeking a venture that would not only stand out but also resonate deeply with her personal history, she found her answer in a cherished memory: the beautiful, indigo-dyed fabric known as Modrotlač.

A Glimpse into History: The Blue Print of Europe

Modrotlač is more than just a fabric; it's a testament to centuries of European craftsmanship. Originating in the 17th century, this traditional resist-dyeing technique flourished across Central Europe, particularly in Slovakia, the Czech Republic, and Hungary. Artisans would meticulously apply a resist paste (often a mixture of clay, gum arabic, and copper sulfate) onto linen or cotton fabric using intricately hand-carved wooden blocks. Once the paste dried, the fabric was then submerged into an indigo vat, where the magic happened. The areas covered by the resist remained undyed, revealing stunning white or light-coloured patterns against a deep indigo background.

This intricate process, passed down through generations, represents a profound connection to cultural identity and traditional knowledge. Recognizing its immense value, UNESCO inscribed Modrotlač (specifically, "Blaudruck/Modrotisk/Kékfestés/Modrotlač/Modrotisk, resist dyeing and indigo printing in Europe") on its Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity in 2018. This designation highlights its significance as a living tradition that requires specialized skills and preserves a unique artistic legacy. Today, only a handful of master artisans across Europe possess the full depth of knowledge required for this complex process.

Mira's Journey: From Editor to Master Apprentice

For Mira, rediscovering Modrotlač was like finding a missing piece of her own story. "I always loved fashion," she shares, "and while brainstorming what I could create, I remembered this beautiful fabric. It was something close to my heart, a piece of my Slovak heritage."

Her journey began with reaching out to Ing. Lucia Dovalova in Badin, Slovakia, a revered artisan who has dedicated years to working with Modrotlač. "I asked if she would be willing to teach me," Mira recounts, "and Lucia, being the incredible mentor she is, welcomed me."

Last year, Mira made the pivotal trip to Slovakia, immersing herself in the ancient technique under Lucia's expert guidance. Her quest for knowledge also led her to Strážnice, Moravia, where she gained further insights from Gabriela Bartošková of Modrotisk Strážnice, another esteemed

practitioner of this heritage craft.

The Art of Creation: ItsMira's Modrotlač Collection

Upon her return to Canada, Mira wasted no time transforming her newfound knowledge into tangible art. ItsMira launched a stunning collection of products featuring authentic Modrotlač fabric, including necklaces, earrings, bookmarks, hair ties, scrunchies, and other accessories. It's crucial to note that Mira sources genuine Modrotlač, distinguishing it from the digitally printed fabrics that have become available in Europe – a testament to her commitment to preserving the true tradition.

But Mira's ambition didn't stop there. In June 2025, she took a significant leap, beginning to create her own Modrotlač designs and even producing her own indigo-dyed fabric. This involves the meticulous process of applying resist paste with custom-made wooden stamps (some crafted by Lucia Dovalova herself), allowing the fabric to dry for at least a week, and then the magical transformation in the indigo vat.

A Slovak-Canadian Legacy

Mira's love for Modrotlač is palpable and undeniable. It's a passion that allows her to bring something truly special from her home country to her new home in Canada, continuing a unique

tradition as a proud Slovak-Canadian. This summer, she plans to travel back to Slovakia to further perfect her technique, deepening her mastery of this ancient art form.

Modrotlač Production

*Stamping with
resist paste*

*Ready for Indigo
Dying*

*MODROTILÁČ
Lucia Dováľová*

*Modrotisk Strážnice
Gabriela Bartošková*

Mira is incredibly excited to share her beautiful, handcrafted Modrotlač products with a wide audience – from her fellow Slovaks and Czechs in Canada to the broader Canadian public, through local Farmers Markets in Calgary and surrounding areas, private sales, and online.

To explore Mira's exquisite Modrotlač creations and follow her journey, be sure to check out ItsMira on www.facebook.com/itsmira.ca and www.instagram.com/itsmirashop/

COOKS CREEK HERITAGE MUSEUM

In my previous issue I promised to follow up on my short information about this museum. Unfortunately I forgot my promise and time didn't allow me to expand on this. But I urge anyone to visit Cooks Creek just ½ hr NE of Winnipeg. The museum contains artifacts from last century Slavic settlers in this area. Notable is Czechoslovak connection of Miss Anna Moravec being from the family of founder of this Club.

She was gifted musician with ample library of sheet music. Further, st. Michael church "next door" was home of Czechoslovak priest Alois Krivanek, well known in the community. There is a small charge to visit this worthwhile museum .

V Bratislave bude miesto na stretávanie zahraničných Slovákov

Úrad Slovákov žijúcich v zahraničí a Nadácia Národný pamätník slovenského vysťahovalectva podpísali v stredu 20 júna, 2024 memorandum o porozumení a spolupráci. Dohodli sa tak na postupe pri budovaní dôstojného pamätníka slovenským vysťahovalcom v Bratislave. Cieľom je udržiavať a rozvíjať národné povedomie a kultúrnu identitu Slovákov žijúcich kdekoľvek v zahraničí. Pamätník bude zároveň slúžiť ako dôstojné miesto stretávania sa zahraničných Slovákov v Bratislave pri návšteve hlavného mesta a rodného kraja. Hlavne pri príležitosti Pamätného dňa Slovákov žijúcich v zahraničí, ktorý si SR pripomína na deň štátneho sviatku sv. Cyrila a Metóda teda 5. júla. Miesto pre pomník bol vyčlenený v centre Sadu Janka Kráľa v Petržalke, kde bol 5. júla, 2000 položený základný kameň Pamätníka slovenského vysťahovalectva. Tento 4,5-tonový monument z červeného mramoru z Tardošského lomu je dar Slovákov z Maďarska.

Tak ako každý rok i tento rok sa zhromaždili zástupcovia viacerých organizácií a pripomenuli si Pamätný deň zahraničných Slovákov..

Winnipežská pobočka Českého a Slovenského Sdružení v Kanadě

Konec loňského roku jsme uzavřeli 23. března 2025 v klubu Jednoty pořádáním výroční členské schůze na kterou se sešlo, dle presenční listiny, 19 krajanů.

Předsdkyně Míša Gogelová zahájila výroční schůzi v 15:05 přivítáním všech přítomných a poděkováním, že jejich přítomnost dokazuje důležitost ČSSK. Schůze byla tradičně zahájena národními hymnami.

Minutou ticha jsme poctili zesnulé krajany, kterých za uplynulý rok odešlo mnoho, což se odráží na počtu členstva sdružení (12/2024).

Pokračovalo se tradiční krátkou přednáškou Br. Kuna. Tentokrát vzpomínkou na tragické úmrtí syna prezidenta Tomáše G. Masaryka – Jana Masaryka jehož 77. výročí úmrtí připadlo na 10 března. Br. Kun, v krátkosti uvedl nejdůležitější práci Jana Masaryka v době I. Republiky, pak jako ministra zahraničí v exilové vládě v Anglii a v poválečných vládách. Vyzdvihl neúnosný nátlak Stalina na vládu ČSR a následný únorový puč komunistů, který uvrhl Československo do područí Moskvy a obyvatelstvo do značné chudoby.

Předsdkyně Gogelová přednesla zápis výroční schůze z března 2023. (Pozn. – V roce 2024 se výroční schůze nekonala). Nicméně, činnost ČSKS v roce 2024 pokračovala v dobré spolupráci s Kanadskou Podpůrnou Jednotou s významnými programy (Dinner a movie, piknik a návštěvností klubovního baru, kde se též podávají večere). U těchto činností je nutné vyzdvihnout velice důležitou práci žen v obou organizacích a jejich ochotu připravovat pro příležitostné akce chutné pohoštění.

Největší událostí za rok 2023/24 bylo uspořádání 69. kanadského kongresu ČSKS ve Winnipegu 2-4. června 2023, který za účasti šesti odboček byl velice úspěšný. Pochvalně se vyjádřili též delegáti z odboček. Na kongresu padl i návrh, že když winnipežská odbočka dovede zorganizovat tak hezky kongres, tak by se měly kongresy konat vždy ve Winnipegu!

Po pochvalných připomínkách na kongres, Br. Štědrónský, sekundovaný Br. Kunem, podali návrh ke schválení zápisu, který byl schválen.

Předsdkyně Gogelová pokračovala zprávou, co se vše událo během roku nejen v obou organizacích, ale též o událostech týkajících se krajanů. Vyzdvihla důležitou a dobrou práci honorárního konzulátu ve Winnipegu a její spolupráci s panem konzulem Vladimírem Hlasem.

Předsedkyně poukázala na jejich úzkou spolupráci s ČS úřady v Kanadě a s Ministerstvem zahraničí v Praze, které podporuje krajanskou činnost v zahraničí. Ministerstvo má velký zájem a podporuje výuku češtiny v cizině. Na jaře 2024 se konala v klubu ČSPJ beseda se šesti poslanci z Ústavně právního výboru ČR, ohledně korespondenčních voleb občanů ČR žijících v Kanadě a o různých zájmech krajanů, – ČS penze, majetkové záležitosti a delší pobyty v republice atd.

Finanční zprávu podala naše věrná pokladnice ses. Jana Pešíková, která léta výborně vede naši pokladnu. Ve zprávě uvedla, že naše odbočka má 12 platících členů a přesto odbočka vykazuje dobrou krajanskou činnost. Vyúčtování odbočky Winnipeg a členské poplatky za rok 2024 bylo bylo zasláno na ústředí. Účetní kniha byl shledána revizorem účtů Br. Štědrnským v pořádku.

Plénium bylo vyzváno, aby dalo výboru absolutorium a zvolilo volební komisi. Členstvo zvolilo Br. Jaromíra Zahradníka a Br. Viléma Kuna do volební komise.

Poté byla přestávka, která proběhla přátelskými rozhovory přítomných při výborném a bohatém pohoštění připravené našimi sestrami.

Po přestávce a krátké diskuzi se došlo k názoru, že s tak malým počtem členstva, není jiného východiska, než aby volební výbor vyzval minulý výbor, zda jsou ochotni pokračovat další rok ve svých funkcích. Ke spokojenosti členstva každý člen minulého výboru přijal návrh. Volbou pak jednohlasně byl výbor z rok 2023 zvolen a schválen na rok 2025.

Po volbě byla volná diskuze, hlavně o tom jak nadále pokračovat v práci winnipežské odbočky, s tak malým počte členů v obou organizacích. Hlavním problémem je stárnutí členstva. Noví emigranti – krajan, z neznámých důvodů nemají zájem pokračovat v České a Slovenské krajanské sounáležitosti a v udržování našich tradic a jazyka.

Naše předsedkyně a redaktorka našeho časopisu Pramen – Říčka, Míša Gogelová jejíž práci si velice vážíme, zakončila naši velice přátelskou výroční schůzi v 17:30.

Zapsal Vilém A. Kun – jednatel

Poděkování patří všem obětavým dobrovolníkům, bez kterých by naše obě česko—slovenské organizace ve Winnipegu nemohly existovat. Vřelé díky patří Jaromírovi Samkovi za sestavování programu klubu CCBA a všem našim dopisovatelům bez kterých by toto číslo nevyšlo.

- Misha Gogela, Předsedkyně Sdružení Winnipeg

České a Slovenské Sdružení v Kanadě - Czech and Slovak Association in Canada / Pobočka Winnipeg - Winnipeg Branch

(k 31.07.2025)

Člen 2025	Jméno	Členské	Pramen/Riečka	Dar
✓	J. Pesik.....	\$ 20.00		
✓	M. Gogela	\$ 20.00	\$ 20.00	
✓	K. Gogela			\$ 20.00
✓	J. Zahradnik.....	\$ 20.00		
✓	F. Kriz	\$ 20.00		
✓	J. Kun.....	\$ 20.00		
✓	V. Kun.....	\$ 20.00		
✓	A. Pacin	\$ 20.00	\$ 30.00	
✓	M. Bucek	\$ 20.00		
✓	A. Stedronsky	\$ 20.00		
	M. Stedronsky.....		\$ 20.00	
✓	M. Sichler	\$ 20.00		
✓	D. Orihel.....	\$ 20.00	\$ 25.00	
✓	L. Ptacnik.....	\$ 20.00		
✓	L. Ohradkova.....	\$ 20.00		
	H. Dusanek.....		\$ 50.00	
	L. Mahdal		\$ 20.00	
	Carrilo, Marie (in memory of Jozef Zacek).....		\$ 50.00	
	E. Slavicek		\$ 50.00	

Srdečně děkuji všem krajanům, kteří si v roce 2025 obnovili členství v naší winnipežské pobočce Českého a Slovenského Sdružení v Kanadě a vřele děkuji všem, kteří naši pobočku a hlavně vydávání Pramen/Riečky podpořili finančně.

Šeky vypisujte na **Czech and Slovak Assoc. Canada**
Misha Gogela, Předsedkyně pobočky Winnipeg

Informace a kontakt na Sdružení a odbočku Winnipeg jsou následující:

České a Slovenské Sdružení v Kanadě nebo pobočku Winnipeg najdete na celokanadské webové stránce s informacemi všech poboček Sdružení: **www.cssk.ca**

Psat nám můžete na: CSSK Winnipeg, 51 Sweetwater Bay, Winnipeg, Manitoba, Canada, R2J 3G4 /
Tel.: 204 256-3713, mishagogela@gmail.com

V dubnu tohoto roku oslavila v kruhu své rodiny a přátel paní **Jiřinka Kunová** krásné výročí svých osmdesátých narozenin. Jiřka, společně s manželem Vilémem a syny Pavlem a Martinem, dorazili do Winnipegu v roce 1969. O rok později se rodina rozrostla o dalšího chlapce, Johna. Hned od příjezdu se oba s Vilémem stali členy Českého a Slovenského Sdružení a po několik desítek let také členy CCBA—klubu. Coby vystudovaná zdravotní sestra se rychle zapojila do práce v kanadském zdravotním systému, kde pracovala až do odchodu do důchodu.

Důchod neznamenal složení rukou do klína, ba naopak, zapojila se do práce v našich organizacích ve větším rozsahu. Středem jejího života je rodina, Vilém, tři synové a snachy a hlavně její čtyři vnoučata!

Kdo nepozná její hlas při náborových telefonátech s pozvánkou na krajanské akce rozhodně pozná její koláče a drobné pečivo, saláty a hlavně její vynikající herinkový salát!

Jiřinko, ještě jednou, přejeme Ti dlouhá léta ve zdraví a pohodě!

20. června oslavila paní **Helena Dušánková** fantastické 90. narozeniny.

Oslava se konala v rodinném kruhu společně s oslavou prvních narozenin pravnučky Lily narozenou ve stejný den. Dodatečně srdečně blahopřejeme!

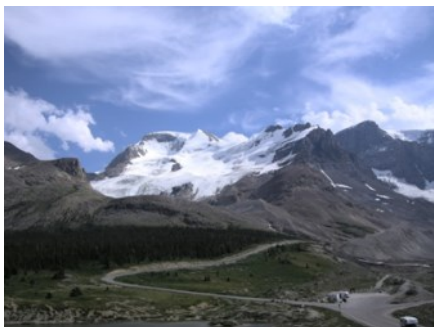
Oficiálně ukončujeme reklamu/oznámení na ŠKOLU ČEŠTINY / CZECH LANGUAGE CLASSES, kterou provozovala paní Helena Stelšovská několik roků ve svém bytě. Heleno, děkujeme Ti za snahu a trpělivost naučit tvoje studenty základy češtiny!

Nazdar přátelé,

opět jsme byli požádáni, abychom do našeho krajanského časopisu něčím přispěli. Jak už jsem prozradil minule. Od roku 2019 jsme hrdí Manitobáci a bydlíme v městečku The Pas, které leží něco přes 600 km na sever od Winnipegu. Do Kanady jsme ale poprvé přijeli v roce 2012. Doufám, že Vás minulé povídání o naší kanadské cestě moc nenudilo a pro Ty z Vás, kteří by se rádi dozvěděli, jak to dopadlo, zde máme pokračování.

Již potřetí jsme se tedy ocitli v Národním Parku Banff. Tady jsme si dali několik delších výšlapů, kde nebylo tolik lidí a pokračovali jsme na sever po Icefield Parkway. To je cesta horami, která spojuje Národní parky Banff a Jasper. Je to údajně jedna z nejkrásnějších cest světa, kolem které se nachází více než 100 ledovců. Zde jsme strávili několik dní a dojeli do národního parku Jasper. Těsně před parkem, na jednom z krátkých trailů jsme potkali česky mluvící skupinku lidí. Byli o něco mladších než my a zjistili jsme, že jsou to studenti lesnictví z pražské fakulty, kteří tu byli na letní škole. Inu, lesník a Slovan všude bratry má. Ten večer jsme, jak jinak, museli družně pohovořit a proto jsme se proti naší zvyklosti vyjímečně ubytovali v kempu.

Národní park Jasper se nám oproti Banffu líbil mnohem víc. Nebylo tam tolik turistů a když, tak spíše lidi podobného ražení jako my. Strávili jsme tam několik dní a dokonce jsme dostali i pokutu. Parkovali jsme totiž přímo ve městě, kde bylo parkoviště i s veřejnými záchody otevřenými přes noc. Ideální místo. Na většině míst ve městě byly značky "no overnight parking", ale tady byla pouze značka s obrázkem přeškrtnutého stanu. Mysleli jsme tedy, že to platí pro karavany a přírůbky a když tam může parkovat auto přes noc, to je přece jedno

jestli v něm někdo spí nebo ne. První noc v pořádku, druhá taky a třetí den ráno jsme našli za stěračem lísteček na \$30. Dokonce jsme dostali \$3 slevu za to, že jsme zaplatili ještě ten samý den. \$9 za noc, to nebylo až tak drahé ubytování.

Po Jasperu jsme pokračovali dál na západ a přenocovali u Mount Robson, což je opravdu pěkná hora s výškou téměř 4000m. Po cestě byly krásné řeky a tak jsme často zastavovali kvůli chytání ryb a občas přespali na některé z BC Recreation Sites, které jsou opravdu téměř všude. Při kempování u jednoho z jezer se mi stala kuriozní nehoda. Nedaleko břehu bylo plovoucí molo, na které jsme doplvali a protože tam byla hlubší voda, rozhodl jsem se, že si doplavu na břeh pro prut a krabičku se třpytkami. Složený prut jsem držel v zubech a krabičku si strčil do plavek.

Když jsem vylezl na molo, prut jsem měl, ale krabičku ne! Byly v ní všechny moje třpytky a taky několik woblerů. Hned jsem plaval zpátky a snažil se prohledávat dno, ale marně. Nakonec nám lidé, co kempovali na břehu půjčili kánoe. Krabičku, protože byla leskle stříbrná, jsme nakonec našli na dně, ale to už se začalo stmívat a tak jsme toho nechali. Příští den jsme si zase půjčili kánoe a já jsem se snažil pro krabičku, která byla v hloubce asi 4 metrů, potopit. Nebylo to ale vůbec jednoduché. Navíc se kánoe pořád na hladině pohybovala. Napadlo nás, že bychom si mohli udělat jednoduchou bójku a místo označit. S pomocí plastové lahve, provazu a kamene jsme bójku vyrobili. Když jsme měli krabičku na dně zaměřenou, připlaval odněkud pes a naši bójku aportoval na břeh. Shodou okolností patřil těm lidem, co nám půjčili kánoe. Tím definitivně pohřbil krabičku kamsi do bahna a už jsme ji neviděli. Zamáčkl jsem slzu, ale nedalo se nic

dělat.

Druhý den ráno jsem si všiml, že z předního kola na jednom místě čouhají dráty. Pneumatiky nebyly nejnovější, už když jsme auto kupovali. Sice jsme přes internet našli člověka, který má doma neoficiální pneuservis a s byli jsme s ním domluveni, že nám pneumatiky vymění, ten byl ale v Prince George, což bylo stále ještě asi 300 km. Chtěl jsem kolo vyměnit a nasadit rezervu, která ale byla skoro prázdná. Dobře nám tak, zapomněli jsme ji zkontrolovat. Museli jsme tedy opatrně k nejbližší benzince, kde jsme rezervu nafoukali. To bylo asi 20 km a potom jsme na tu neplnohodnotnou rezervu dojeli těch necelých 300 km do Prince George. Z Jamese, tak se jmenoval ten pán, co pro nás sehnal a vyměnil nám starší pneumatiky, se vyklubal příjemný chlapík a jsme s ním přátelé doposud. Nedaleko Prince George jsme se taky zastavili na takový předběžný pracovní pohovor v jedné lesnické firmě. V té jsme potom od dalšího roku pracovali téměř 4 roky, ale to by bylo na samostatný článek.

Z Prince George, což je poslední větší město na severu Britské Kolumbie jsme pokračovali přes Chetwynd do Dawson Creek, kde začíná Alaska Highway.

Ta byla postavena za druhé světové války američany, aby po pevnině spojila Aljašku se zbytkem USA. Je na ní několik menších měst, ale většina vede opravdovou divočinou. Taky na ní lze spatřit bizony, kterých jsme také několik viděli. Při představě, že bysme do některého z

převodovka, kterou museli nechat vyměnit. Kromě toho, že je to stálo asi \$1600, tak ještě museli několik dní čekat na jediného mechanika v městečku. Ten byl zrovna na dovolené. Trochu jsme se při té představě otřáslí a byli jsme rádi, že nás v servisech varovali pouze co se týče kol a

nich v noci narazili, jsme se od té doby snažili cestovat za denního světla.

Na jednom z opočívadel jsme potkali cestovatelský pár z Německa. Byli asi v našich letech a trochu jsme s nimi popovídali. Němce bylo na této cestě většinou celkem jednoduché poznat. Narozdíl od naší second handové výbavy, byla jejich většinou úplně nová. Měli GMC Safari, což je tady docela běžný cestovatelský minivan. Svěřili se nám ale, že jim na Alaska Highway odešla

řídění. Převodovka na našem autě už vyměněná byla, ale člověk nikdy neví. Blízko městečka Watson Lake, které už se nachází v Yukon Territory jsme také viděli naši první polární záři. Přidali jsme také značku s našimi jmény do "lesa značek", který vznikl při stavbě Alaska Highway, kdy si vojáci dělali cedule se vzdálenostmi míst, odkud pocházeli.

Při vjezdu do Watson Lake nás také překvapilo, že na lampách podél cesty visely, kromě

jiných světových vlajek, často i vlajky české. Ptali jsme se na to v infocentru a řekli nám, že je to podle návštěvnosti z těchto zemí. Kdo čte Leoše Šimánka, tak ví, že Watson Lake je nejbližší civilizace od jeho srubu a že právě odsud do něj létal. Aby toho nebylo málo, kousek za městem je i hotel, který patří českému páru. Ten žije v Kanadě od roku 1968 a když jsme se vraceli zpátky na jih, tak jsme se za nimi zastavili na kus řeči.

Co se týče rybaření, více na severu jsou v řekách kromě pstruhů i lipani a jezerech štiky. Yukonská povolenka stojí pouze \$35. Narozdíl od povolenek Britské Kolumbie a Alerty, které pro cizince

stojí něco přes \$80.

Těsně před Whitehorse, což je hlavní město Yukonského Teritoria, nás dojelo auto, které většinou používá policie. Bylo ovšem bez označení a drželo se za námi asi 20 minut. Když jsem odbočil k jezeru, které bylo po levé straně a přejel přitom dvojitou plnou čáru, rozblíkalo se jako vánoční stromeček, a zastavilo vedle nás. Ve Vancouveru nás už jednou policie zastavila a když jsem vystoupil z auta, tak na mě policista skoro vytasil pistoli. Věděl jsem proto, že mám zůstat sedět v autě. Moje obavy z toho, že jsem přejel plnou

čáru byly zbytečné. Policista za námi jel prý proto, že naše rychlost byla pouze 70 km/h. Na cestě se mohlo jet 100 km/h. Takhle prý

jezdí většinou opilí řidiči, ale on vidí, že já opilý nejsem. Ani mi nedal dýchnout. Když jsme mu řekli, že jedeme pomalu schválně, protože jednak máme starší auto a taky nechceme mít velkou spotřebu, podíval se na můj český řidičák, zeptal se jestli na Yukonu platí a popřál nám šťastnou cestu.

Když sme přijeli do Whitehorse a dostali se na internet, měli jsme email od našich

známých, jejichž adresu jsme použili pro povinné ručení. Prý nám přišel dopis z pojišťovny, že nás někdo viděl, jak jsme nabourali do zaparkovaného auta a ujeli. To nás opravdu zarazilo, protože jsme o ničem takovém nevěděli. Hned jsme volali do pojišťovny. Nakonec šlo vše vyřídit přes email a nemuseli jsme nikde běhat po úřadech. Veškerá škoda prý půjde z povinného ručení a nebudeme muset nic platit. Nehádali jsme se tedy a souhlasili. Zahraniční řidičský průkaz platí v Britské Kolumbii 3 měsíce, ale pokud opustíte provincii, tak poté, co se vrátíte by měl platit opět 3 měsíce. Alespoň tak nám to řekli v pojišťovně, ještě než jsme koupili auto. Je to ale trochu taková šedá zóna. Nicméně zajímavé bylo, že jsem jenom napsal v emailu, že jsem byl v jiné provincii a že to mohu dokázat, protože jsem si v Albertě založil bankovní účet. Na to paní z pojišťovny odepsala, že jí stačí mé slovo. Pomalu jsme si na tenhle rozdílný přístup začali zvykat.

Ve Whitehorse jsme zůstali několik dní, protože měl přiletět můj brácha. Ještě jsme přes internet koupili starší box na střechu a tím jsme trochu uvolnili vnitřek našeho korábu.

I ve třech lidech jsme se dovnitř docela pohodlně naskládali. Jenom jsme nyní museli sklápět matraci každý den, abychom uvolnili prostřední sedadla. Nebylo to ale až tak hrozné.

Když brácha přiletěl, vyrazili jsme směrem na Dawson City, což každý správný chlap a nejedna žena zná z románů Jacka Londona. Po cestě jsme znovu viděli polární záři. V kombinaci se slivovicí, kterou brácha přivezl, to byl opravdu nezapomenutelný zážitek. Ale polární záře byla tehdy opravdu silná. Nejenom slivovice. V Dawson City jsme samozřejmě nezapomněli navštívit hrob Eskymo Welzla, rodáka ze Zábřeha, a ve městě zůstali několik dní. Byli jsme zde koncem srpna a to bych řekl, je nejlepší čas pro návštěvu. Už téměř nejsou komáři a ani turisti, kteří se už začali stahovat na jih a nebo zpátky do Německa.

Nedaleko Dawson City se nachází provinční park Tombstone, který je na podzim opravdu krásně zbarvený. Pro povolení jsme museli do kanceláře Yukon Parks sídlící v Dawson City. Když jsme jim řekli, co chceme jít na trasu, nejdřív nás varovali, že to opravdu není jednoduché a potom se zeptali, odkud jsme. Když jsme jim řekli odkud, tak hned odpověděli, že prý nebudeme mít problém. Nevěděli jsme, jak k tomu dospěli, ale bylo to zajímavé. Doufali jsme, že je nezklameme a nebudou nás muset zachraňovat. V parku jsme strávili 2 noci v našem stanu, který jsme našli, jak jinak než v second handu, ale na to, že obě noci propršelo obstál velice dobře.

Potom jsme se opět přesunuli do Whitehorse, kde jsme doplnili zásoby a vyrazili, opět po Alaska Highway, do Národního parku Kluane. Zde se nachází nejvyšší hora Kanady Mount Logan vysoká téměř 6000 m. Po cestě jsme jeli přes malé městečko Haines Junction, které zde vlastně zůstalo po stavbě Alaska Highway. Dojeli jsme tam v sobotu večer a tak jsme si řekli, že

bychom mohli jít ráno do kostela. Chtěli jsme jít do anglikánského, protože tam nikdo z nás ještě nebyl, ale nakonec se ráno v anglikánském nikdo neukázal. Tak jsme šli přes ulici do kostela katolického. Ten byl ovšem postaven z oválného vojenského hangáru! Po příchodu nás třech stoupl počet lidí uvnitř na 9. Farář přerušil mši a zeptal se, jestli jsme místní. Když jsme řekli, že ne a že jenom projíždíme, tak se nám představil a po něm i všichni ostatní. Farář byl z Irska a byl tam jenom na pár měsíců. Dále tam byl Francouz, Angličanka,

Peruánka a Američan. Spolu s námi z Čech a Slovenska to byla opravdu pěkná směska. Na konci se farář přimluvil i za naši šťastnou cestu a po mši nás pozval spolu s ostatními na kávu a koláčky.

V Kluane Park jsme byli jenom na pár menších výšlapů a pomalu začali směřovat zase na jih, protože bylo cítit, že se blíží zima. Cestou na jih jsme se zastavili na údajně nejmenší poušti světa u městečka Carcross.

A také v Jade City, kde se těží zelený nerost jadeit, ze kterého jsou v každém obchodě se suvenýry na prodej sošky za několik desítek až stovek dolarů.

Potom jsme pokračovali dál po cestě č. 37, která byla opravdu pěkná. Lesy, na rozdíl od Alaska Highway, zde byly bohatší a protkány spoustou řek a potoků, které by stálo za to prochytat. Bohužel jsme na této cestě nemohli strávit více času, protože jsme spěchali za prací na další farmu blízko Smithers. Ještě jsme navštívili městečko Stewart, kde se nachází hranice mezi Kanadou a jižním cípem Aljašky. Na americké straně leží městečko Hyder a potom už pevnina končí. Zajímavé je, že z Hyderu vede cesta do dolu, který je opět na kanadské straně. Potom jsme pokračovali přes Prince Rupert, kde je nejbližší severoamerický přístav do Asie a města Terrace a Kitimat, kolem kterých se nacházejí krásné hory. Když jsme tam ale byli my, tak bohužel stále přšelo a hory byly většinou v mracích. Dva týdny jsme opět strávili prací na malé farmě poblíž městečka Smithers, které je také obklopeno krásnými horami. To jsme zjistili až po několika dnech, protože se nad nimi také držely husté mraky.

Zima už byla opravdu cítit ve vzduchu, a proto jsme se moc nechtěli zdržovat, aby nám nenasněžilo. Ze Smithers jsme pokračovali opět do Prince George a tím jsme uzavřeli okruh dlouhý přes 4500 km, který jsme začali před 2 měsíci. Opět jsme navštívili našeho známého Jamese, protože posledních pár týdnů se z podvozku ozývalo občasné cvakání a vrzání. Když auto prohlédl, řekl nám, že je to tyč řízení, kterou by bylo potřeba vyměnit. V jeho domácí dílně na to neměl dostatečné vybavení a v servisu by to prý stálo asi \$800. Když už to ale vydrželo takovou dobu, tak by to do Vancouveru, kam nám zbývalo už jen asi 750 km mělo vydržet taky. Tolik peněz nazbyt jsme stejně neměli a tak nezbylo než doufat, že dojedem. Když už jsme byli u Jamese, tak nám alespoň prohodil pneumatiky. Zadní, které byly o něco méně sjeté než šly dopředu. V PG jsme taky ještě koupili poslední pojištění na další 3 měsíce a na okraji města jsem

opět vyměnil olej. Kýbl jsme tentokrát našli na skládce a tak jsme nemuseli hledat čínskou restauraci. Taky jsme na internet dali inzerát, že náš minivan bude za pár dní na prodej.

Cestou do Vancouveru jsme jeli přes města Williams Lake, Horsefly a 100 Mile House, kde jsme po více než 15 000 km dostali první defekt.

Ve Vancouveru jsme naštěstí měli kamarády ze Slovenska, a tak jsme využili jejich azylu a auto po 6 měsících pořádně umyli a vyčistili uvnitř. Podařilo se nám ho prodat během několika dní i s veškerou kempingovou výbavou. Člověk, který ho koupil byl automechanik a prý si řízení opraví. To nás uklidnilo. Musím přiznat, že nebylo jen tak se s našim minivanem po takové době rozloučit. Za skoro 7 měsíců jsme ujeli něco přes 16 000 km a projeli téměř celou Britskou Kolumbii, západ Alberta a Yukon. Vydat se na tuhle cestu bylo, podle mého názoru, jedno z nejlepších rozhodnutí, co jsme udělali a definitivně nám to změnilo život. Za půl roku jsme se do Kanady vrátili znovu, ale o tom zase v nějakém příštím povídání.

Text a foto: Mira Štěpán, Martina Tekelová

ROMAS—Gypsy word is supposedly derogative.....

This ethnic minority is found all over the world. Are they migrants or nomads? Many countries became confused how to accept them. Not a new situation, just search on Internet!

I remember as a child visiting my grandparents in Czech village, gypsies came in, settled outside the village for a week or so. Villagers locked up all animals for the night.....

But they sang, danced, read cards, did small repair jobs.

Website Canadashistory.ca describes how first wave of these migrants already in early 1900's caused commotion in eastern Canada. Second wave caused another political upheaval in mid 2000s after a large number of gypsies came visa free from the Czech republic.

Their name came probably while migrating through Bysantine Empire (Athinganos)(Ciganos), even though their original land was NE India (there is similarity with Indian languages)

On my visits to India I have encountered them entertaining on train!

On my recent visit to Brno, I still found them below the railway station, just like 55 years ago, perhaps further down the streetboisterous, not minding their surroundings but seemingly happy.....

Frank K.

Kanadská Podpůrná Česká a Slovenská Jednota
Společenské akce podzimu 2025
Canadian Czech & Slovak Benevolent Association

CCBA Events Calendar / August 2025 – December 2025			
DATE	DAY	TIME	EVENT
August 14, 2025	Thu	6:30-9:00	BBQ Smokies
August 23, 2025	Sat	2:00-5:30	Summer Pork roast Celebration (CCBA & CSAC)
September 1, 2025	Mon		Labour Day
September 18, 2025	Thu	6:30-9:00	BBQ Smokies
September 30, 2025	Tue		National Day for Truth and Reconciliation
October 3, 2025	Fri	7:00-8:30	PROGRAM #3: Current Affairs – news from Czech and Slovak Republics.
October 13, 2025	Mon		Thanksgiving
October 16, 2025	Thu	6:30-9:00	BBQ Smokies
October 25, 2025	Sat	3:30-7:00	PROGRAM #1 Dinner and evaluation of movie: (movie to be announced)
November 9, 2025	Sun	2:00-6:00	Wine tasting
November 11, 2025	Tue		Remembrance Day
November 13, 2025	Thu	6:30-9:00	BBQ Smokies
November 22, 2025	Sat	3:30-7:00	PROGRAM #1 Dinner and evaluation of movie: (movie to be announced)
November 28, 2025	Fri	7:00-8:30	PROGRAM #3: Current Affairs – news from Czech and Slovak Republics.
December 7, 2025	Sun	2:00-5:00	Travel the World: African Safari
December 11, 2025	Thu	6:30-9:00	BBQ Smokies
December 19, 2025	Fri	7:00-8:30	PROGRAM #2: Czech and Slovak Folklore with cooking class – learn to cook traditional Czech & Slovak simple meals and soups.
December 25, 2025	Thu		Christmas Day

Odpolední matiné s večerí a hodnocením filmu

Afternoon Matinee with Dinner and movie evaluation

Titul filmu oznámíme předem /
Movie to be announced

Soboty/Saturdays, 25.10.2025, 22.11.2025; 15:30 – 19:00

Dinner and Movie Price Increase

It is with some reluctance that the Board is announcing an increase in the price of Dinner and Movie tickets, although it will likely not come as a great surprise. Starting with the October 2025 Dinner and Movie event, the Board will be implementing a very modest increase from \$12 to \$15 a ticket for a member, and from \$17 to \$20 for a non-member. The price of \$12.00 for members has been in place for more years than any of us on the Board can remember, and during that time the cost of food has significantly increased, as has the cost of maintaining our wonderful, but aging building. In deference to our loyal, and also aging membership, the Board has up to now resisted increasing the dinner ticket cost. However, our volunteers are also getting older and although their spirit continues to be strong, their physical strength unfortunately is not. As a result, we have had to move from self cooked meals to catered meals. Currently, our cost for each catered dinner is \$17.00, plus the cost of the dessert, putting the actual cost at around \$18 or more per plate. And that of course does not tell the full story. Were we to calculate a true operating cost, we would also have to take into account the cost of water, electricity, property taxes, insurance, and the many other costs associated with the operation and maintenance of our Club. But, of course, we have not been taking such costs into account and the Club has been significantly subsidizing our events in an effort to allow as many members as possible to enjoy our facilities. Clearly, we cannot continue to charge \$12 per meal, but the Board also does not intend to implement an unreasonably high increase. We sincerely hope that you understand that this very modest increase is necessary and will continue to offer your generous support.

CCBA Board

Aktuální události - novinky z České a Slovenské republiky / Current Affairs – news from Czech and Slovak Republics.

Fridays / Pátky, 3.10.2025, 28.11.2025; 19:00-20:30

Barbecue Smokies

Grilovaná klobása, hořčice, křen, a chléb
Grilled sausage with mustard, horseradish and bread

Čtvrtek/ Thursday, 6:30pm

14.8.2025, 18.9.2025, 16.10.2025, 13.11.2025, 11.12.2025

Cultural Heritage program

Cooking class – learn to cook traditional Czech & Slovak simple meals and soups.

České a Slovenské kulturní dědictví.

Přijďte si popovídat o tradiční vánoční kuchyni Čechů a Slováků.

Friday/Pátek, 19.12.2025; 19:00-20:30

Travel the World: African Safari

7. prosince, 2025 at 14:00 / December 7, 2025, 2:00 pm

**Katrin Stedronská se podělí se svými zážitky z výpravy po Africe.
Vstup volný pro členy CCBA a \$15 pro nečleny.**

**Ms. K. Stedronsky will present her experience from her trip to Africa.
The program will be free for members and \$15 for non-members.**

Wine tasting

2025 WINE TASTING COMPETITION NOVEMBER 9, 2025 at 2PM

The competition will be conducted in
English and judged by you.

Cost is set at \$15.00 per person,
cheese, crackers and light snack
are included in the price.

If you decide to enter your wine please call ASAP :

Bob Wenzel.....204-832-1593

cleopatraspa@shaw.ca or bohoslav.wenzel@gmail.com

Seznam členů CCBA / CCBA Membership

za rok 2025 (k 31. červenci 2025)

Bacik, Karol
Bacik, Marcela

Benadik, David
Benadik, Gaby
Benadik, Kazo
Benadik, Martin
Bergen, Dave
Bergen, Petra
Bohna, Fridrich
Breuer, Eva
Bucek, Magda
Campbell, Kim
Chaloupka, Jarka
Colek, Igor
Colek, Ruzena
Drexlerova, Eva
English, Vivien
Frankenberger, Klaus
Gogela, Kelly
Gogela, Misha
Hamrle, Lubomir
Jancar, Stanislav
Jezik, Lubomir
Jezik, Tonka
Koke, Helen
Koke, Robert
Kollar, Pavol
Kovacz, Pavol
Kovacs, Susan
Kriz, Frank
Krysl, Ludvik
Kubik-Kwan, Jana
Kun, Jirina
Kun, Vilem
Ludwick, Bob

Macek, Josef
Madzik, Josef
Majersky, Gizka
Marakova, Vera
Marcinco, Marika
Marcinco, Miki
Moorhouse,
Dagmar
Mucska, Alena
Mucska, Andrea
Mucska, Marcel
Mucska, Miro
Muller, Willi
Novotny, Victor
Obelnicki, Steve
Orihel, Danko
Orihel, Jano
Pacin, Alojz
Pacin, Ondrej
Pacin, Sona
Pacin, Stefan
Pavlascek, Tomas
Pesik, Jana
Pesik, Kuba
Petrák, Marketa
Prazak, Vera
Sailer, Mila
Samek, Jaromir
Samek, Michaela
Samek, Tereza
Schanel, Francis
Schanel, Hannah
Schanel, Melony
Schanel, Steven
Schanel, Susana
Schanel, Mila

Sichlerova, Marie
Simeonov, Betty
Simeonov, Juraj
Soustek, Eva
Soustek, Karel
Stedronsky, Antonin
Stedronsky, Anthony
Stedronsky, Katrin
Stedronsky, Marcela
Stelsovska, Helena
Straceny, Eva
Straceny, Kurt
Straceny, Sayka
Trap, Andrea
Turczak, Curtis
Turczak, Jennifer
Tyc, George
Vanek, Eva
Vido, Blaza
Walls, Mary Anne
Wenzel, Bob
Wenzel, Jana
Zahradnik, Jaromir
Zhanelova, H.

Nikdy není pozdě. Neměli-li jste ještě příležitost zaplatit členství v CCBA na rok 2025, nebo chcete přispět na provoz a kulturní programy klubu, můžete tak stále učinit. Můžete použít e-transfer (rada jak je popsána na našich webových stránkách <http://www.czechslovakbenevolentasso.c.ca/html/CCBA-e-Transfer.html>), nebo šekem (payable to CCBA) poslaným na adresu klubu (CCBA, 154 McKenzie Str., Winnipeg, Canada, R2W 5A2), nebo přímo v klubu při Vaší příští návštěvě. It's never too late. If you still did not have a time to pay 2025 CCBA membership or would like to donate some money in support of club operations you can still do it. You may use e-transfer (how to ... is described on CCBA Web site - <http://www.czechslovakbenevolentasso.c.ca/html/CCBA-e-Transfer.html>), or by sending cheque (payable to CCBA) to the club address (CCBA, 154 McKenzie Str., Winnipeg, Canada, R2W 5A2), or next time you visit our club.

**CCBA gratefully acknowledges
your generous donations
(Donations received to July 31, 2025)**

PRAMEN/RIEČKA DONATIONS

Buček, Magda	\$30.00
Čolek, Igor	\$100.00
Drexler, Eva	\$25.00
Gogela, Misha	\$20.00
Januska, Jozef	\$20.00
Koke, Helen and Robert	\$20.00
Kollar, Pavol	\$5.00
Madzik, Jozef	\$15.00
Majersky, Giska	\$10.00
Marcinco, Marika	\$20.00
Pacin, Aloiz	\$25.00
Pavlasek, Tomas	\$35.00
Pesik, Jana	\$10.00
Prazakova, Vera	\$15.00
Sailer, Mila	\$35.00
Simeonov, Betty	\$5.00
Stedronsky, Antonin	\$10.00
Stelsovsky, Helena	\$20.00
Zahradnik, Jaromir	\$65.00

CLUB DONATIONS

Benadik, Kazimir	\$100.00
Buček, Magda	\$30.00
Carrilo, Marie (in memory of Jozef Zacek)	\$50.00
Čolek, Růžena	\$100.00
Drexler, Eva	\$25.00
English, Vivian	\$35.00
Gogela, Misha	\$50.00
Jančar Stanislav	\$16.00
Kriz, Frank	\$724.00
Krysl, Ludvik	\$100.00
Kun, Vilém	\$50.00
Macek, Josef	\$85.00
Majersky, Giska	\$3.00
Muller Vilda	\$11.00
Orihel, Jan	\$250.00
Pacin, Sona	\$25.00
Pesik, Jana	\$30.00
Prazakova, Vera	\$20.00
Sailer, Mila	\$35.00
Simeonov, Betty	\$5.00
Simeonov, George	\$40.00
Šoustek, Eva	\$40.00
Stedronsky, Marcela	\$15.00
Stelsovsky, Helena	\$20.00
Wenzel, Jana	\$10.00
Zahradnik, Jaromir	\$220.00

Český honorární konzulát ve Winnipegu - INFORMACE

Honorární konzul ČR

Vladimír Hlas

Honorární konzulát se nachází na adrese:

5 Terracon Place, Winnipeg, R2J 4B3.

Návštěvy pouze po dohodě.

Ohlásit se můžete na e-mailové adrese

Winnipeg.Honorary@mzv.gov.cz nebo na 204-505-0844;

(pro případy nouze je rezervováno číslo 204-981-7314).

Honorární konzulát, ve spolupráci s Generálním konzulátem v Torontu , se zabývá následující agendou:

- ověřování podpisů osob (např. plné moci nebo potvrzení o žití);
- vypsání formulářů a potvrzení podpisů na žádosti o osvědčení českého občanství (např. děti narozené v Kanadě českým rodičům; držitelé propadlých českých cestovních pasů);
- ověřování správnosti opisů či kopií listin pro použití při jednání v ČR;
- ověřování správnosti dodaného překladu;
- ověřování podpisů na žádosti o výpis z rejstříku trestů k podání.

DODATEČNÉ INFORMACE:

Generální konzulát České republiky, Toronto

2 Bloor Street West, Suite 1500

Toronto, ON, M4W 3E2 Tel: (416) 972 1476 www.mzv.cz/toronto

E-mail: Toronto@mzv.gov.cz Schůzku si sjednejte na adrese: Toronto.Appointment@mzv.gov.cz

Czech Embassy Ottawa, Ontario

251 Cooper Street, Ottawa, ON, K2P 0G2

Tel: (613) 562 3875 E-mail: ottawa@embassy.mzv.gov.cz

Slovak Embassy, Ottawa, Ontario

50 Rideau Terrace, ON, K1M 2A1

Tel: (613) 749 4442 E-mail: andrea.dankaninova@mzv.sk

Honorárny konzulát Slovenskej republiky, Alberta

Dr. Eva Hadzima 450 Pine Creek Road, Heritage Point, AB, T1S 4J9 (south of Calgary)

Tel: (403) 266 2760 Fax: (403) 256 1413

Koncem prosince minulého roku jsme obdrželi z Česka krátkou, smutnou zprávu.
„Vážení přátelé mého tatínka,
se smutkem v srdci Vám chci dát na vědomí, že můj tatínek na Štedrý večer zemřel.
Za rodinu s pozdravem syn
Jiří Dobrovolný ml.“

Ing. Jiří Dobrovolný, bratr našeho Josefa (Joe) Dobrovolného zemřel dne 24. 12. 2024 ve věku 79 let.

Jirku jsme mnozí znali jako vášnivého milovníka Kanady, který si plánoval své dovolené u nás tak, aby mohl pomáhat s pořádáním pikniku na Josefově farmě.

JOSEF MATOUSEK

September 30, 1937 – April 23, 2025

With much sadness we announce the sudden passing of our husband, dad and brother, Josef Matousek.

He leaves behind his wife Eva, son Thomas (Aretti), daughter Iveta-Yvette (Dave) and grandchildren, Andrew, Georgia and Chloe. He also will be missed by his sister Eva and niece Jana and her family in Toronto, and Michael, Zdenka and other extended family in the Czech Republic.

Pramen & Riečka - Časopis krajanské obce Čechů a Slováků ve Winnipegu.

Je vydáván winnipežskou odbočkou Českého a Slovenského Sdružení v Kanadě a Kanadskou Česko-Slovenskou Podpornů Jednotů (club) ve Winnipegu pro krajany v Manitobě a jinde ve světě.

Adresa: CCBA / CSSK, Attn. Pramen / Riečka, 51 Sweetwater Bay, Winnipeg, Manitoba, Canada, R2J 3G4. Přípravuje: Misha Gogela. Pravidelný dopisovatel Vilém A. Kun.

Časopis je posílán zdarma, ale jsou vítány dobrovolné příspěvky na úhradu režie.

Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, úpravu i případné odmítnutí příspěvků.

Úkolem časopisu je udržovat kulturní hodnoty našich předků, probouzet, pěstovat a udržovat krajanskou pospolitost. Napomáhat k udržování demokratických ideálů a mravních zásad v Kanadě i ve světě. Spojoval nás za hranicemi s našimi vzdálenými rodnými zeměmi.

Podepsané články nemusí vyjadřovat názory redakce a vydavatele.

Inzertní jednorázové sazby: velikost osobní navštívenky: \$ 10, 1/3 stránky: \$20, 1/2 stránky: \$30, celá stránka: \$ 60.

Veškeré šeky prosím vypisujte na "Czech and Slovak Association of Canada".

Uvítáme psané příspěvky, nápady a komentáře. Rádi od vás uslyšíme.

Redakční telefon (204) 256 3713, mishagogela@gmail.com

AVENUE DENTAL CO.

2027 Portage Ave Winnipeg, MB R3J 0K6 - 204.837.8559

PROFESSIONAL TEAM OF DENTISTS:

DR. ANDREJ BRASKO

DR. VIVIANA STEINBERG

Providing COMPREHENSIVE FAMILY DENTISTRY including:

- **LASER TREATMENT**
- **IMPLANT DENTISTRY**
- **CROWNS & BRIDGES**
- **DENTURES (same day repairs)**
- **ROOT CANAL THERAPY**
- **COSMETIC BONDING/VENEERS**
- **ORAL HYGIENE & TEETH WHITENING**
- **PEDIATRIC TREATMENT**
- **EMERGENCY DENTAL CARE**

Klubová adresa je 154 McKenzie Street, Winnipeg, MB, R2W 5A2

Klubové prevádzkové hodiny sú každý štvrtok od 18:30 - 22:00.

Čtvrteční večeri objednávejte nejpozději do úterka na / Order by the end of Tuesday each week
at

clubvecere@gmail.com

Contact CCBA: www.czechslovakbenevolentassoc.ca

Facebook: Czech & Slovak Community of Winnipeg

Phone: 204-589-7483 (odkazy sú promptne vrátené)

information@czechslovakbenevolentassoc.ca

president@czechslovakbenevolentassoc.ca

treasurer@czechslovakbenevolentassoc.ca

CSSK & CCBA
Attn. Pramen/Riečka
51 Sweetwater Bay
Winnipeg, MB, R2J 3G4
CANADA

